

Obraćeni sotonista

Kategorija: Svjedočanstva

Autor/ica: D.B.

Zovem se Dalibor Badun i rođen sam 1973. u Zagrebu, na Trešnjevci. Otac je do moje petnaeste godine bio pijanac i svaki dan je dolazio pijan doma. Ukoliko je bio dobre volje, ja bih prošao bez batina, u suprotnom nisam imao sreće. U dobi od jedanaest godina sam prvi put ušao u svijet okultnog zazivajući duhove na svijeću i čašu. Tada mi je to bilo zanimljivo i zabavno i nisam ni sanjao kuda će me to odvesti na kraju.

Nedugo nakon toga sam počinio prvu provalu i krađu misleći da to nije ništa strašno, no to je bio početak puta u propast. Život mi je bio ispunjen alkoholom, cigarama, drogom, kriminalom, okultizmom, vračanjem, bludnim radnjama i našlo bi se još toga što mi je bilo u životu. Negdje na tom putu prestao sam vrednovati ljudski život i baš mi je bilo svejedno hoće li netko živjeti ili umrijeti i koliko godina ima.

U svojoj trinaestoj godini prvi put sam išao raditi ugovor sa vragom i htio sam mu prodati svoju dušu u zamjenu za moć, slavu, bogatstvo itd... No nisam izdržao do kraja obreda jer se u jednom trenu pojavio takav strah da sam sav preplašen izjurio iz kruga i zavukao se u svoj krevet. Tada se po meni počela penjati nekakva hladna jeza koja je došla do mog vrata i stala me gušiti. U toj panici sam slučajno upalio svjetiljku i to je nestalo. Nakon toga nisam barem pola godine spavao u svojoj sobi nego u kuhinji, s upaljenim svjetlima. Život je išao dalje, a ja sam išao sve dublje u propast. Počeo sam proučavati crnu magiju i žudio sam za obredima koji će mi omogućiti moć nad drugima, bilo u duhovnom svijetu, bilo u naravnom. Ponekad sam uspijevaao u manjim stvarima, pa mi je to bio poticaj za dalje, vjerujući da ću uspjeti u svom naumu prije ili kasnije.

Kada sam otišao u rat, potpuno sam izgubio pojam o značenju morala bilo koje vrste. Postao sam ogorčen na sve, a naročito na Boga jer mi je otac u 40-oj godini umro od raka kostiju, a ja sam cijelo vrijeme znao da on umire, a nisam ništa mogao napraviti da to spriječim. Počeo sam ga izbjegavati jer ga nisam mogao gledati kako umire, a on me je svaki put čekao da dođem doma kako bi bio malo sa mnom. Tad sam postao

ogorčen na Boga i otišao sam u rat jer sam htio ubijati ili biti ubijen, no ništa od toga me nije snašlo. Nisam nikoga ubio u ratu svojom rukom ili svojom puškom.

Nakon rata i akcije Oluja, mislio sam se skrasiti i našao djevojku koja je imala dijete staro 6 mjeseci. Krenuo sam sa njom misleći kako ću se konačno skrasiti, imati ženu i dijete. Trebao sam dobiti svoj stan, no to mi očito nije bilo suđeno. U spletu okolnosti sam 1997. godine ubio svoju tetku i završio u zatvoru. Dobio sam 15 godina.

U zatvoru sam radio drugi i treći puta ugovor sa vragom, da bi na trećem putu skoro izvršio samoubojstvo, jer stvari su krenule u krivom smjeru i imao sam samo dva izbora - ubiti se ili poludjeti. Izabrao sam ovo prvo, no tada se je umiješao Bog i nije dozvolio da se ubijem, nego me izveo iz toga kroz jedno predivno iskustvo u kojem sam susreo Isusa uživo. Pravo pokajanje i oprostjenje je došlo tek tada. Prije toga me je moja savjest mučila zašto i kako sam mogao počinuti takvo što. Za vrijeme susreta s Isusom bilo je stvari na koje me podsjetio, poput moje omiljene uzrečice: ISUS KRIST MOTORIST I MAJKA BOŽIJA BICIKLIST. Razgovor je bio opuštajući, ali ja se nisam baš ugodno osjećao kad me počeo podsjećati na moje ponašanje. Nisu to bile samo poštapalice, već čitav moj stil života bez Boga.

Nakon dva mjeseca sam skoro opet počinio istu grešku. Naime, kod susreta sa Isusom nestao je ugovor koji sam ja radio sa vragom i Isus je rekao da je kod Njega. Iako sam sve pretražio nisam ga mogao naći, no nakon dva mjeseca sam ga odjedanput našao u ormaru kada sam htio ponovo ući u iste stvari. Tada sam shvatio da mi Bog šalje opomenu na taj način. To sam poderao i bacio u školjku, no tada sam zalutao u Hare Krišnu nekih 6 mjeseci dok nisam sreo u zatvoru jednog obraćenika koji mi je počeo govoriti o Isusu. Ja sam pak njemu o Krišni i tako je to trajalo jedno vrijeme. Srećom dao mi je dvije knjige: DUHOVNA BORBA i ZA TEBE U KRISTU. Te dvije knjige su mi promijenile život. Pročitao sam ih u par sati i tu večer sam sanjao san da mi nekakvo čudno malo bijelo biće krade jastuk i da mi ne da da idem spavati. U jednom trenu mi je došlo da izgovorim u Isusovo ime i to stvorenje je počelo proizvoditi takav strah i kada sam konačno izgovorio: "U ISUSOVO ime odlazi" to stvorenje je doslovce izletjelo iz mojih usta i ja sam se probudio sa pitanjem iznad glave. Jedva sam dočekao jutro da odem do tog brata i pitam ga što se to desilo i zašto. To je bio put prema mome obraćenju. Nedugo nakon toga sam primio KRISTA i od tada ga se držim i nemam ga namjeru napustiti.

Moj život od tada se je u potpunosti promijenio na bolje. Primjerice, iz mojih ustiju otpala je psovka u potpunosti a bio sam stvarno kočijaš. U zatvoru smo se natjecali tko će smisliti bolju psovku! Život sa Isusom je super. On se brine za mene i moje potrebe, oslobodio me od epilepsije, iscijelio moje živce i srce koje je bilo

Dao otkaz sotoni!

Napisao Dobra vest

petak, 10 septembar 2010 14:45 - Posljednje ažuriranje srijeda, 20 oktobar 2010 08:18

puno boli i rana. Dao mi je prosperitet i naklonost. Gdje god sam išao, imao sam naklonost ljudi. Vjerujem da ću kad izađem nastaviti služiti Bogu, proći biblijsku školu, to mi je davna želja, a onda idem gdje me On želi poslati. Vjerujem da me Bog poziva u Njegovu službu i da ima velike planove sa mnom i ja to želim iskusiti i dohvatiti sve što On ima za mene.